

Les 43 persones víctimes de la matança al metro de València encara s'arrosseguen per les vies de l'estació de Jesús. Com espectres desnonats, passen dia i nit per les andanes sense cap destinació. A vegades, travessen els cossos dels vius despistats. Sense fortuna intenten amarrar-se al cor d'algun xiquet per a poder fugir dels llimbs de sang i ferro on *fa tres anys* els van deixar abandonats. És la mort ajornada. La mort que no s'acaba mai. «*No tenen ni idea de quin dia és avui*». És quan l'oblit converteix els *irresponsables* en botxins.